

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Anny Žákovej a členiek senátu J.. Violy Takáčovej a J.. Viery Nevedelovej , v právnej veci navrhovateľa **E. B.**, bytom H., zastúpeného advokátom J.. J. B. so sídlom Ž., proti odporkyni **S. P., Ú.**, U., o výšku starobného dôchodku, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 4. apríla 2007, č.k. 21Sd 55/2004-106, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 4. apríla 2007, č.k. 21 Sd 55/2004-106, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutia odporkyne: č. X. z 27. februára 2003, č. X. z 1. júna 2004, č. X. z 19. mája 2005, č. X. z 9. septembra 2005 a č. X. z 12. októbra 2005.

Preskúmaným rozhodnutím

- z 27. februára 2003 odporkyňa podľa § 21 zák. č. 100/1988 Zb. o sociálnom. zabezpečení v znení zák. č. 107/1999 Z.z. (ďalej len „zsz“) priznala navrhovateľovi od 1. mája 2003 starobný dôchodok v sume 7.031,- Sk mesačne,
- z 1. júna 2004 podľa § 21 a § 95 zsz upravila starobný dôchodok od 1. mája 2003 na sumu 7.464,- Sk mesačne, z 19. mája 2005 odporkyňa rozhodla podľa § 21 zsz tak, že navrhovateľovi patrí od 07/2003 starobný dôchodok v sume 7.464,- Sk po zvýšení o 448,- Sk mesačne v celkovej sume 7.912,- Sk mesačne,
- z 9. septembra 2005 podľa § 21 zsz dodatočne zhodnotila predloženú dobu zamestnania v rokoch 1960-1967 v rozsahu 749 dní, z toho v II. pracovnej kategórii 474 dní s tým, že k zmene výšky starobného dôchodku (v celkovej sume 7.912,- Sk mesačne) nedošlo a
- rozhodnutím z 12. októbra 2005 podľa § 21 zsz rozhodla tak, že navrhovateľovi naďalej patrí od 07/2003 starobný dôchodok v sume 7.464,- Sk mesačne po zvýšení o 448 Sk mesačne, celkove v sume 7.912,- Sk mesačne.

Podľa krajského súdu vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že týmito rozhodnutiami odporkyňa naďalej priznala navrhovateľovi starobný dôchodok v maximálnej výmere 72,50% (50+22,50). Zamestnanie v II. pracovnej kategórii bolo hodnotené len podľa evidenčných listov dôchodkového zabezpečenia vydaných zamestnávateľmi navrhovateľa. Za právne irelevantnú považoval námietku navrhovateľa týkajúcu sa doby výkonu prác v lesoch v rokoch 1960 – 1967 v II. pracovnej kategórii. Bol toho právneho názoru, že vyhláseniami svedkov možno preukázať len dobu zamestnania, a nie výkon prác v I. a II. pracovnej kategórii.

Navrhovateľ sa proti rozsudku krajského súdu včas odvolal. Zotrval na svojich námietkach proti jednotlivým rozhodnutiam odporkyne a poukázal najmä na to, že nesprávne boli započítané odpracované roky, tie boli nesprávne zaradené do pracovných kategórií, tiež nesprávne bola zaradená základná vojenská služba do kategórie a nesprávne bol určený deň nástupu do pracovného pomeru v T. Krajskému súdu vytýkal, že sa nesprávne vysporiadal so sporným dňom nástupu do práce v T. Navrhovateľ tvrdil, že s týmto zamestnávateľom uzatvoril pracovnú zmluvu dňa 13. júna 1972, pracovať však začal už dňa 2. júna 1972. Sporné zostalo aj priznanie II. pracovnej kategórie v rokoch 1960-1967 pretože pôvodný zamestnávateľ už neexistujú a ich právny nástupcovia príslušné doklady neevidujú. Navrhovateľ tvrdil, že svoj nárok preukázal čestnými prehláseniami spolupracovníkov, ktorým odporkyňa na rozdiel od navrhovateľa, za výkon tej istej práce priznala II. pracovnú kategóriu.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadřila.

Najvyšší súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo. O odvolaní rozhodol bez pojednávania (§ 250ja ods. 3 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je opodstatnené.

Predmetom preskúmania na základe opravného prostriedku navrhovateľa je rozhodnutie odporkyne z 27. februára 2003, ktorým bol navrhovateľovi priznaný starobný dôchodok a následne vydané meniaceho a s ním súvisiace a naň nadväzujúce rozhodnutia odporkyne.

Podľa § 22 ods. 1 písm. b/ zák. č. 100/1988 Zb. o S. zabezpečení v znení neskorších predpisov, základná výmera starobného dôchodku tvorí 55% priemerného mesačného zárobku, ak bol občan zamestnaný najmenej 20 rokov v zamestnaní II. pracovnej.

Podľa § 22 ods. 1 písm. c/ zákona, základná výmera starobného dôchodku tvorí 50% priemerného mesačného zárobku .

Preskúvanými rozhodnutiami vo vzájomnej súvislosti odporkyňa zhodnotila pre výšku starobného dôchodku navrhovateľa po 18. roku veku 40 rokov zamestnania, z toho 15 rokov v zamestnaní v II. pracovnej kategórii. Dôchodok mu priznala vo výške 50% priemerného mesačného zárobku za 25 rokov zamestnania v III. pracovnej kategórii a za zvyšných 15 rokov zamestnania v II. pracovnej kategórii mu priznala ďalších 22,5% priemerného mesačného zárobku, t.j. spolu 72,5% priemerného mesačného zárobku.

V danej veci bolo úlohou krajského súdu vyriešiť medzi účastníkmi konania spornú otázku, či odporkyňa správne hodnotila vykonávanie zamestnania v Š. v rokoch 1960-1967 v III. pracovnej kategórii a spornú otázku skutočného nástupu do práce v T..

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil s právnym názorom krajského súdu, podľa ktorého odporkyňa postupovala pri výpočte výšky starobného dôchodku navrhovateľa podľa zákona, keď akceptovala pri započítaní doby dôchodkového poistenia v rokoch 1960-1967 v II. pracovnej kategórii len údaje podľa evidenčných listov vydaných zamestnávateľom navrhovateľa. Nie je spochybnená hodnovernosť prehlásení, že navrhovateľ robil prácu pri ťažbe dreva (ťažobná činnosť), čo vyplýva z evidenčných listov sociálneho zabezpečenia. Ani skutočnosť, že otec navrhovateľa E. B. a J. T., vykonávali v danom období práce pilčíka a toto obdobie na rozdiel od navrhovateľa, im odporkyňa hodnotila vo zvýhodnenej pracovnej kategórii. Nepreukazuje, že navrhovateľ vykonával rovnako práce zaradené do II. pracovnej kategórie. Niet preto dôvodu aby navrhovateľovi bola táto doba vykázaná inak, než je zaznamenané v evidenčných materiáloch vyhotovených zamestnávateľom.

Skutočnosť, že navrhovateľ 2 mesiace pred nástupom na základnú vojenskú službu nepracoval v zamestnaní II. pracovnej kategórie ovplyvnila aj hodnotenie doby základnej vojenskej služby (od 1. augusta 1962 do 30. septembra 1964). Nakoľko táto doba nebola obklopená prácami v II. pracovnej kategórii, nebolo možné ani túto dobu hodnotiť v II. pracovnej kategórii.

Súd prvého stupňa náležite preveril tvrdenia navrhovateľa týkajúce sa možnosti započítania obdobia 20 rokov v II. pracovnej kategórii. Ďalšie dokazovanie k preukázaniu tvrdení navrhovateľa v jeho opravných prostriedkoch by bolo nadbytočné. Odvolací súd zhodne s krajským súdom zistil, že navrhovateľ v spornom období rokov 1960-1967 popri práci pri ťažbe dreva u štátnych lesov pracoval aj ako brigádnik v P.. Nemohol sa preto úspešne domáhať započítania obdobia celých rokov zamestnania v II. pracovnej kategórii. Aj podľa názoru odvolacieho súdu nepreukázal, že vykonával 20 rokov práce v II. pracovnej kategórii, preto nesplnil podmienku pre priznanie dôchodku v II. pracovnej kategórii (§ 22 písm. b/ zsz).

Krajský súd dôsledne skúmal aj zhodnotenie doby zamestnania v roku 1972 v T. Z pripojenej pracovnej zmluvy manželky navrhovateľa je zrejmé, že zamestnávateľ s ňou uzatvoril pracovnú zmluvu 2. júna 1972 (piatok) s nástupom do práce 5. júna 1972 (pondelok). Ten istý zamestnávateľ uzatvoril pracovnú zmluvu aj s navrhovateľom s nástupom do práce zhodne ako u manželky, dňa 5. júna 1972, hoci písomnú zmluvu s navrhovateľom vyhotovil až 13. júna 1972.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd odvolaniu navrhovateľa nevyhovel a vecne správny rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 OSP potvrdil.

Náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd účastníkom konania nepriznal (§ 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP), lebo navrhovateľ v odvolacom konaní úspešný nebol a odporkyni trovy odvolacieho konania nevznikli.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 29. mája 2008

**Anna Žáková, v.r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Dagmar Falbová